

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE-OKOLIE
Mojmírova 5, 040 38 Košice

Číslo: 2 Pv 8/24/8806-26
EEČ: 2-65-1891-2024

Košice 12.12.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a
Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice-okolie

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: , XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného
zákona
štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

dňa 15.09.2018 v čase okolo 19.50 hod. v obci Ruskov, okres XXXXX - okolie na
miestnej trojramennej križovatke bez dopravného značenia, pri obecnom úrade
spôsobil dopravnú nehodu, nakoľko ako vodič vozidla zn. Škoda Octavia, ev. č.: KS-
153DN premával po miestnej komunikácii v obci Ruskov v smere od obecného úradu
na obec Slančík a v križovatke s miestnou komunikáciou nedostatočne venoval
pozornosť situácii v cestnej premávke, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c)
Zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, kde je uvedené, že vodič je povinný venovať
sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, pričom nedal
prednosť vjazde poškodenému XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, okres
XXXXX - okolie, ktorý ako cyklista do tejto križovatky na bicykli zn. Dumount, modrej
farby bez osvetlenia a bez reflexných prvkov bicykla, oblečený v tmavom oblečení
bez reflexných a ochranných prvkov prichádzal z pravej strany z pohľadu vodiča, čím
porušil ustanovenie § 20 ods. 2 Zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, kde je
uvedené, že ak prednosť v jazde nevyplýva z odseku 1 (z dopravnej značky), vodič

je povinný dať prednosť v jazde vozidlu prichádzajúcemu sprava, v dôsledku čoho došlo k stretu vozidla s poškodeným, čím došlo k jeho zraneniu a tento utrpel ťažký úraz a to zlomeninu lebky idúcu od očnice smerom dozadu, krvácanie do mozgu, pohmoždenie mozgu, odreninu a pohmoždenie záhlavia a ranu na brade, pričom alkohol u vodiča vozidla nebol zistený a u cyklistu bola odobratá krv na skúmanie, kde mu metódou plynovej chromatografie s FID detektorom bola v tejto krvi stanovená koncentrácia etylalkoholu 1,81 g/kg, promile, pričom na vozidle vznikla škoda vo výške 500,- Eur a na bicykli škoda vo výške 100,- Eur

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach – okolie, Okresného dopravného inšpektorátu sp. zn. ORP-128/DI-KS-2018 zo dňa 14.12.2018 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. poriadku. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach – okolie sp. zn. ORP-255/1-VYS-KS-2019 zo dňa 31.10.2019 bolo rozhodnuté o postúpení veci Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach-okolie, keďže výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý môže byť kvalifikovaný ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Na základe pokynu prokurátora Krajskej prokuratúry XXXXX bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach - okolie, Odboru kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ORP-255/1-VYS-KS-2019 zo dňa 25.4.2023 bolo podľa § 199 ods.1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie a následne dňa 14.9.2023 bolo XXXXX podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po skončení vyšetrovania bol spisový materiál predložený tunajšej prokuratúre spolu s návrhom na podanie obžaloby, preskúmaním ktorého som zistil, že v súčasnom štádiu trestného konania však nastali okolnosti odôvodňujúce postup podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, pričom spornosť výpovedí svedkov a obvineného, ako aj príčin dopravnej nehody sa vyhodnocovalo na základe znaleckého dokazovania, ktorý vypracovali Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej len „ÚSI Žilina“) a Ústav súdneho inžinierstva VUT v Brně, Česká republika č. C 1788/2022 (ďalej len „ÚSI Brno“). Tieto posudky tvorili nosnú časť dôkazov, ktoré boli následne po právnej stránke vyhodnocované orgánmi činnými v trestnom konaní.

Obvinený XXXXX vo svojom výsluchu uviedol, že dňa 15.09.2018 v čase okolo ôsmej večer išiel spolu s družkou (terajšou manželkou) vozidlom Škoda Octavia z Bohdanoviec domov do Slančíka cez obec Ruskov. Keď prechádzal po

Slančickej ulici, v mieste kde sa nachádza obecný úrad a zdravotné stredisko, zbadal po ceste behajúce deti. Preblikol preto diaľkovými svetlami a spomalil. Mal zaradený druhý rýchlostný stupeň a ďalej pokračoval pomaly. Prechádzal ďalej popri kultúrnom dome, kde sa konala nejaká oslava a pred ním boli zaparkované vozidlá až po križovatku. Keď vchádzal do križovatky, ktorá v tom čase nebola osvetlená, tak sledoval okolie, avšak zrazu zareagoval na náraz do pravej prednej časti vozidla. Strhol volant doľava a po pár metroch zastavil. Vyšiel z vozidla a na zemi zbadal cyklistu a na ňom bol bicykel. Hneď pribehli aj ľudia od kultúrneho domu. Priateľka vyšla z auta, bola v šoku. Tí čo pribehli z kultúrneho domu, pomáhali dávať dole bicykel volali záchranku a políciu. Cyklistu dali do stabilizovanej polohy, bol pri vedomí a chrčal. Následne prišla záchranka, ktorá si ho prevzala. Videl, ako si cyklista v záchranke vyťahoval infúzie a bol agresívny. Dodal, že bol podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Čo sa týka poškodeného uviedol, že tento musel ísť bicyklom po chodníku, lebo inak by ho videl. S bicyklom však vyšiel spoza posledného zaparkovaného vozidla na chodníku, vyčnieval zadnou časťou z parkoviska do vozovky. Taktiež nemal na sebe žiadne reflexné prvky, bicykel nemal svetlá a aj vonku už bola tma. Popri chodníku bol v tom čase nasadený aj živý plot. Domnieva sa, že ak by cyklista vchádzal do tejto križovatky riadne, musel by ísť minimálnou rýchlosťou, nakoľko bol povinný dávať prednosť jazdy vozidlám prichádzajúcim z jeho pohľadu sprava, čiže od Slančička smerom dolu okolo obecného úradu Ruskov. Na otázku vyšetrovateľa, akým spôsobom a v akom postavení narazil cyklista do vozidla uviedol, že spredu určite nie, lebo by ho zbadal, keďže do križovatky videl. Taktiež rýchlosť akou narazil do vozidla svedčí o tom, že rýchlosť neprispôsobil tomu, že vchádza do križovatky a je povinný aj on dávať prednosť z pravej strany.

Vo veci vypočutý poškodený XXXXX vypovedal, že v deň nehody plánoval grilovačku s kamarátmi. Vypil tri pívá a domácu slivovicu. Počas toho si spomenul, že nemá cigarety a tak sadol na bicykel smerom do krčmy v Ruskove. Na križovatke s ulicou Slančickou sa pozrel doprava a keďže nešlo auto, išiel ďalej. Potom do neho narazilo vozidlo, no bližšie si už nepamätá. V súčasnosti má úplne ochrnutú ľavú stranu tela. Pohybuje sa na invalidnom vozíku. Navštevuje ho trikrát do týždňa fyzioterapeut a pomocou ortézy a paličky vie prejsť zhruba 100 metrov. Iné zdravotné ťažkosti nemá. Na otázky ďalej uviedol, že išiel pomaly po pravej strane ako je krajnica. Čo sa týka bicykla, na pedáloch a kolesách mal namontované odrazové sklíčka. Svetlo nemal, brzdil ručnými brzdami, obe boli funkčné. Poprel, že aby v živote jazdil na bicykli po chodníku. Dodal, že celý deň nič nejedol a alkohol požil poobede pred večerom. Na otázku, prečo bol zopakovaný výsluch zo dňa 22.05.2019 nevedel odpovedať.

Svedok XXXXX uviedol, že počas kritického dňa mal svoje vozidlo zaparkované pred kultúrnym domom ako posledné, najbližšie k odbočke na ulicu ktorá sa volá Sivov breh. Vozidlo odstavil na poslednom parkovacom mieste vodorovne s cestou na ulici Sivov breh, kolmo na ul. Slančicku. Hneď za vozidlom bol chodník, ktorý sa tiahne po pravej strane cesty na ulici Sivov breh v smere od ulice Slančickej. Osobu poškodeného pozná a videl ho v minulosti premávať s bicyklom aj po chodníku.

Svedok XXXXX vypovedal, že v daný deň sa nachádzal na oslave v obci Ruskov. Vo večerných hodinách vyšiel vonku z kultúrneho domu uvidel vozidlo, ktoré

na úrovni kultúrneho domu výrazne spomalilo a zároveň preblikovalo diaľkovými svetlami. Usúdil, že vodič zrejme uvidel pohybujúce sa deti v okolí cesty. Keď prešiel týmto úsekom, tak po prejdení odhadom 20 – 30 metrov počul náraz. Podotkol, že, bol zvedavý na jeho evidenčné číslo vzhľadom k tomu, ako ohľaduplne prešiel okolo nich. Moment zrážky však nezaregistroval. Po príchode na miesto nehody uvidel cyklistu, ktorý ležal vedľa vozidla na zemi. Do príchodu záchranných zložiek pomáhali aj ďalší ľudia. Dodal, že v danom čase stál zhruba na úrovni vchodu do kultúrneho domu. Na otázku aby opísal siluetu prichádzajúcu do križovatky uviedol, že vyšla dosť blízko spoza áut. Rýchlosť nevedel určiť. Pred touto odbočkou bolo zaparkovaných veľa áut. Parkovali tam domáci a aj ľudia čo boli na oslave. Z miesta kde stál pri ceste, túto cestu ktorá vedie poza kultúrny dom, nebolo vidno.

Z výpovede svedkyne XXXXX vyplynulo, že spoločne s obvineným (manželom) išli k švagrinej do obce Slančík. Keď prechádzali okolo kultúrneho domu, prebehovali do parku nejaké deti. Obvinený preto preblikol svetlami a pribrzdil vozidlo, takže týmto úsekom prechádzali pomaly. Svedkyňa ďalej opísala prostredie. Pred kultúrnym domom boli v rade zaparkované autá a vonku stáli nejakí ľudia. Za týmito zaparkovanými autami sa nachádzal plot, a za týmto plotom ešte kriky. Tiež tam bol veľký strom. Keď prechádzali popri kultúrnom dome a zaparkovaných autách, zaregistrovala náraz do bočnej strany vozidla z jej strany. S týmto nárazom zaregistrovala aj mužské brucho na vonkajšom skle jej dverí spolujazdca. Následne obvinený strhol volant do protismeru a zastavil. V tom istom čase už pribehli aj ľudia, pričom na mieste kde došlo k zrážke, ležal na zemi chlap a na ňom bol bicykel. Hneď volali záchranku a políciu. Muža dali do stabilizovanej polohy. Následne prišla záchranka, pričom si všimla, že ho museli priviazať nakoľko nespolupracoval. Na ceste, z ktorej vyšiel cyklista nesvietilo žiadne svetlo. Uviedla, že obvinený sa riadne venoval vedeniu vozidla, nevykonával pri tom žiadnu inú činnosť. Dotyčná osoba sa vyrútila na bicykli z pravej cesty a narazila do ich vozidla z boku. Cyklista nebol vôbec osvetlený, nemal prilbu, bol oblečený v tmavom a ešte aj bicykel mal tmavý. Na danom úseku cesty išli vozidlom pomaly.

Z ďalších dôkazov vyplynulo, že obvinený ako vodič motorového vozidla mal po dopravnej nehode negatívnu skúšku na alkohol v dychu. U cyklistu bola odobratá na skúmanie vzorka krvi, z ktorej metódou plynovej chromatografie s FID detektorom bola stanovená koncentrácia etylalkoholu 1.81g/kg, promile.

Do konania bol pribratý aj znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia-traumatológia XXXXX, ktorý v záveroch posudku konštatoval, že cyklista XXXXX utrpel pri vyšetrovanej dopravnej nehode poranenie ťažkého stupňa, konkrétne zlomeninu horného okraja orbity vpravo, zlomeninu lebky v čelovo - temennej oblasti vpravo, pohmoždenie mozgu v čelovej oblasti hlavne vpravo, subdurálny hematóm v čelovo-temenno-spánkovej oblasti vpravo, subarachnoidálne krvácanie, tržnozhomždenú ranu na brade, pohmoždenie hlavy v oblasti záhlavia s odreninou a pohmoždenie hrudníka vzadu s odreninou. Uvedené zranenia si vyžadovali predpokladanú dobu liečenia 12 mesiacov. Znalec prihliadal aj na skutočnosť, že v čase vypracovania posudku bol XXXXX stále v aktívnej liečbe a práceneschopný, pričom by mal byť uznaný za plného invalida. Dodal, že počas nutnej doby liečenia zároveň bol a bude obmedzený v obvyklom spôsobe života.

Príčiny dopravnej nehody boli predmetom skúmania viacerých znalcov

z odboru Doprava cestná, ktoré si vzájomne odporovali a líšili sa nielen vo svojich spôsoboch merania, ale aj záveroch.

Zo záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline zo dňa 21.12.2020 vyplynulo, že bicyklista (pošk. XXXXX) svojou nesprávnou technikou jazdy, kedy jazdil za zníženej viditeľnosti neosvetlený a bez reflexných prvkov, vytvoril také podmienky, že vodič vozidla Škoda (obv. XXXXX) ani pri včasnej reakcii na bicyklistu nemohol zrážke zabrániť. Technickou príčinou dopravnej nehody bola teda nesprávna technika pohybu bicyklistu, konkrétne tá skutočnosť, že sa pohyboval na vozovke v nesprávnom koridore pohybu, za zníženej viditeľnosti neosvetlený a bez reflexných prvkov, v dôsledku čoho jednak vyvolal kolíziu situáciu a zároveň si svojou oneskorenou reakciou znemožnil zabrániť dopravnej nehode. Z vyhodnotenia techniky jazdy vodiča Škoda síce vyplýva, že vodič na bicyklistu reagoval oneskorene, a to cca 1,2 s, avšak vodič vozidla Škoda by ani pri včasnej reakcii nedokázal zabrániť zrážke. Nesprávna technika jazdy vodiča (oneskorená reakcia vodiča) teda nie je prvkom technickej príčiny predmetnej dopravnej nehody. Z výpočtu zabránenia dopravnej nehody zo strany vodiča vozidla Škoda vyplýva, že vodič vozidla Škoda by musel v oboch variantoch na bicyklistu reagovať v čase cca 2,5 s pred okamihom zrážky, resp. vo vzdialenosti cca 18 metrov pred miestom zrážky, aby dokázal pri intenzívnom brzdení zastaviť pred koridorom pohybu bicyklistu. Z dodatočného merania dohľadových pomerov mieste dopravnej nehody však vyplýva, že bicyklista ešte nebol pre vodiča v danom okamihu viditeľný, a teda vodič vozidla Škoda nemohol zrážke zabrániť skoršou reakciou tak, aby zastavil pred koridorom pohybu bicyklistu. Bicyklista by v oboch variantoch výpočtu zastavil pred koridorom pohybu vozidla Škoda v prípade, ak by reagoval najneskôr v okamihu cca 1,8 s pred zrážkou, resp. 8 metrov pred miestom zrážky a po uplynutí reakčnej doby by brzdil intenzívnym brzdením. Bicyklista mal v oboch variantoch technickú možnosť v danom okamihu rozpoznať prichádzajúce vozidlo a teda mal technickú možnosť reagovať skôr a dopravnej nehode zabrániť. Poškodenie bicykla vzniklo nárazom predného kolesa bicykla do pravej časti predného nárazníka vozidla Škoda. Do úvahy boli vzaté aj krvné stopy. Vzhľadom k tomu, že neboli zadokumentované také stopy, ktoré by umožnili stanoviť miesto zrážky exaktne, bolo miesto zrážky stanovené na základe logických a technických skutočností, ktoré vyplývajú jednak z konečnej polohy vozidla a bicykla, poškodenia na vozidle, poškodenia bicykla, zranenia bicyklistu, výpočtu pohybu jednotlivých účastníkov dopravnej nehody po zrážke do konečných polôh, ako aj logického pohybu jednotlivých účastníkov dopravnej nehody a svedeckých výpovedí.

Pre objektívne vypracovanie znaleckého posudku Ústavom súdneho inžinierstva bol vykonaný vyšetrovací pokus na mieste dopravnej nehody, ktorého závery sú vyhodnotené v znaleckom posudku.

Z posudku Ústavu soudního inženýrství VUT v Brně okrem iného vyplynulo, že cyklista vyšiel z oblasti zakrytého výhľadu v závislosti na rýchlosti pohybu 3,3 až 2,7 sekundy pred stretom. Cyklista zrejme v reakcii na prichádzajúce vozidlo vyhábal s kolesom vľavo, tým pádom sa mohol dostať do stretovej polohy v jazdnom pruhu vozidla Škoda a prakticky rovnobežne s osobou vozovky. Vodič vozidla reagoval na cyklistu podľa výpovede až pri strete, s ohľadom na stanovenú stretovú polohu účastníkov však nie je možné jednoznačne vylúčiť, že na ňu mohol reagovať aj chvíľu pred stretom a začať vyhábať vľavo. V prípade vodiča vozidla Škoda bolo

konštatované, že jeho reakcia bolo oneskorená, keď reagoval až na náraz cyklistu, alebo bezprostredne pred stretom, pričom cyklistu mohol vidieť aj na väčšiu vzdialenosť. Vodič mohol vidieť cyklistu na vzdialenosť 27,3 metrov. V prípade ďalších polôh na vzdialenosť 48,5 až 76,7 metrov. Do akej miery mal vodič predpokladať jazdu neosvetleného cyklistu, nie je možné zodpovedať, keďže to nie je otázkou pre technického znalca. Znalec tiež uviedol, že cyklista nebol osvetlený ani vybavený reflexnými prvkami, čím sťažil možnosť ostatných účastníkov cestnej premávky, aby ho mohli vidieť. Je podľa neho zrejmé, že cyklista sa v dobe stretu nachádzal v protismernej polovici vozovky. Z polohy a natočeniu cyklistu sa však nemohlo jednať o nesprávny spôsob odbočovania, kedy by si cyklista odbočenie skracoval. Je možné uvažovať, že cyklista reagoval na prichádzajúce vozidlo a snažil sa zrážke vyhnúť zatočením vľavo mimo koridor jazdy vozidla, čo nestihol dokončiť. Rýchlosť cyklistu bola stanovená na 14 až 18 km/h a vozidla Škoda na 31 km/h. Znalec nakoniec zistil dve technické príčiny vzniku dopravnej nehody, a to techniku jazdy vodiča vozidla Škoda, ktorý reagoval na cyklistu až pri strete, alebo bezprostredne pred stretom, aj keď ho mohol vidieť na vzdialenosť, z ktorej mohol pred koridorom jazdy cyklistu zastaviť. Súčasne však aj techniku jazdy cyklistu, ktorý išiel za zníženej viditeľnosti bez akéhokoľvek osvetlenia či dobre viditeľných reflexných prvkov.

Z pohľadu dôkazov tvorili znalecké posudky významnú časť tvoriacu základ pre posúdenie skutkového stavu veci. Vo vzťahu k dokazovaniu je vo všeobecnosti potrebné uviesť, že znalecký posudok nepredstavuje žiaden „naddôkaz“ so špecifickou a vyššou dôkaznou hodnotou oproti iným vo veci zabezpečeným dôkazom. Vzhľadom na to, že Tr. poriadok tomuto dôkazu vo vzťahu k dôkazom iným tak, ako ich definuje ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. poriadku, neprpisuje žiadnu zvláštnu vyššiu hodnotu, je potrebné hodnotenie tohto dôkazu, ako každého iného v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku založiť na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Zo znaleckého odboru Doprava cestná boli vypracované celkovo štyri znalecké posudky vyhodnocujúce technické príčiny vzniku dopravnej nehody, z ktorých dva boli použiteľné a v konečnom dôsledku aj najpodstatnejšie. Jednalo sa o znalecký posudok vypracovaný ÚSI Žilina pribratý do konania orgánmi činnými v trestnom konaní a o znalecký posudok, ktorý na požiadanie poškodeného vypracoval ÚSI Brno. Znalecký posudok ÚSI Žilina mal svoju logickú štruktúru, vo svojej podstate nebol vnútorne rozporný, neobsahoval na prvý pohľad zrejmé nesprávnosti, nelogickosti, či vlastné protirečenia, preto ho nebolo možné len z tohto dôvodu ako dôkaz odmietnuť, či neakceptovať.

Naproti tomu znalecký posudok vypracovaný ÚSI Brno je z procesného pohľadu komplikovanejší a nebolo možné naň prihliadnuť inak, ako len na listinný dôkaz, ktorý v podstate poskytoval hodnotiace úsudky, aj keď bol tvorený a koncipovaný viacerými znalcami. Tento záver je odvodený zo skutočnosti, ktorá vyplýva z procesnej podstaty ustanovenia § 147 Tr. poriadku. Posudok ÚSI Brno nemôže z faktického dôvodu zastávať pozíciu revízneho znaleckého posudku (voči posudku ÚSI Žilina) v prvom rade z dôvodu, že bol vypracovaný ústavom nezapísaným do zoznamu znaleckých ústavov na území Slovenskej republiky. Vypracovanie znaleckého posudku znalcom, či znaleckým ústavom v zahraničí síce v trestnom konaní nezakladá dôvod na jeho odmietnutie, ale posúdenie jeho záverov

má obmedzený rozsah. Podstatným je nesplnenie podmienky podľa § 144 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku. To výrazným spôsobom ohraničuje pôsobnosť danej organizácie, keďže ÚSI Žilina musela na podávanie a vypracovanie znaleckých posudkov naproti tomu splniť prísne podmienky definované v zákone č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Táto skutočnosť má za následok najmä to, že skutočnosti v ňom uvedené nie sú chránené a zároveň sankcionovateľné ako v znaleckom posudku u znalca zapísaného do zoznamu.

Ďalším dôvodom je skutočnosť, že sa jedná o posudok zabezpečený stranou v konaní. To, že bol vypracovaný ústavom automaticky neznamená, že má rovnakú alebo vyššiu dôkaznú silu. Tento síce nepriamo navodzuje dojem, že má byť hodnovernejší skrz použitie posudku ÚSI Žilina ako zdroja, avšak domnienku poškodeného, že by mal byť aj spôsobilý kontrolovať a negovať posudok ÚSI Žilina, resp. ho dopĺňať, nemožno dovodiť ani len analogicky. Aj keď Tr. poriadok nepriznáva žiadnemu z dôkazných prostriedkov osobitné a nadriadené postavenie (ako to bolo vyššie spomenuté), znalecký posudok ÚSI Žilina vo vzťahu k iným posudkom s poukazom na ust. § 147 Tr. poriadku takéto faktické nadradené postavenie má, pretože znalecký ústav sa priberá vo výnimočných a obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie alebo preskúmanie posudku znalca. Z uvedeného je zrejmé, že posudok ÚSI Žilina na území Slovenskej republiky stojí v hierarchii znaleckých posudkov celkom logicky na najvyššej priečke a v prípade preskúmania posudku znalca má povahu druhostupňovej inštalácie. Výpovedná hodnota takéhoto dôkazu je teda vyššia ako iného dôkazu (štandardného znaleckého posudku, pričom opodstatnenosť tohto záveru vyplýva aj zo skutočnosti, že na vypracovaní posudku ústavu sa vždy podieľajú viacerí znalci). Nie je teda možné a prípustné, aby kontrolný znalecký posudok ústavu podliehal ďalšej (revíznej) kontrole ústavu, hoc aj zahraničného iba preto, lebo niektorá zo strán subjektívne nesúhlasí so závermi zistenými jej neprospech. Inak povedané, kontrolný znalecký posudok znaleckého ústavu nemôže nahradiť iný posudok ústavu.

Na základe toho nebol daný ani zákonný dôvod vypočúť znalca ÚSI Brno a konfrontovať ho so znalcom ÚSI Žilina ohľadom vzájomných protichodných záverov (keďže dôkaz listinou sa vykonáva oboznámením jej obsahu, nie predvolaním a vypočutím osoby, ktorá listinu spísala), ale iba znalca ÚSI Žilina.

Aj napriek skutočnosti, že znalecký posudok ÚSI Brno je listinným dôkazom, bolo úlohou orgánov činných v trestnom konaní posúdiť, či z posudku ÚSI Brno nakoniec nevyplynuli také skutočnosti, ktoré by mali zásadný vplyv na závery posudku ÚSI Žilina. V priebehu konania bol preto zabezpečený doplnok posudku a následne aj vykonaný výsluch znalca doc. XXXXX, ktorý vyčerpávajúco ozrejmil rozdiely v oboch posudkoch, najmä ich príčiny a následne logicky odstránil rozpory ako aj pochybnosti zistené v posudku ÚSI Brno.

Znalec k sporným veciam vypovedal dňa 31.7.2024, kde podrobne rozobral najdôležitejšie odchýlky v meraní. Konkretizoval, že znalci ÚSI Brno metodikou ustálili polohu bicykla do pozície 1-4 a v každej pozícii vyhodnotili vzdialenosť na ktorú je bicykel z vozidla viditeľný. Tento postup posúdil vo všeobecnosti ako správny vtedy, ak nedochádza k vjazdu bicykla do koridoru pohybu vozidla. Znalci ÚSI Brno

vyhodnotili viditeľnosť v takej pozícii vozidla a bicykla, ktorá počas nehodového deja nenastala. ÚSI Žilina postupoval tak, že si prvotne vypočítal zodpovedajúcu polohu bicykla a vozidla. To znamená, že pozícia 1 bicykla a pozícia 1 vozidla sú také polohy, v ktorých sa nachádzal súčasne bicykel a súčasne vozidlo. Analogicky to platí pre pozície 2,3,4 a takýmto spôsobom boli zakreslené zodpovedajúce polohy vozidla a bicykla v rovnakom čase. To znamená že bicykel sa vždy nachádzal v takej polohe voči vozidlu ako tomu bolo počas nehodového deja. Týmto je zabezpečené, že dohľadová vzdialenosť bola ustálená vždy v takej polohe vozidla a bicykla, v akej sa nachádzali počas nehodového deja. Rovnakým spôsobom sa z hľadiska merania dohľadovej vzdialenosti postupovalo ako pri variante, ak sa bicyklista pohyboval pri pravom okraji vozovky, tak aj pri variante, ak sa pohyboval pri ľavom okraji vozovky pred vjazdom na komunikáciu, po ktorej sa pohybovalo vozidlo. Znalci ÚSI Brno tiež vyhodnotili vzdialenosť tak, že ustálili bicykel do pozície 1,2,3,4, avšak neustálili vozidlo do takého miesta, v ktorom sa počas nehodového deja nachádzalo, v dôsledku čoho došlo k efektu, že v polohe číslo 2 namerali vzdialenosť 68,7 metrov od stopy č. 1 a v polohe, kedy bol bicyklista bližšie k miestu zrážky, bol viditeľný na vzdialenosť menšiu, a to 44,2 metrov. Práve rozpor v týchto vzdialenostiach je dôsledkom nesprávneho postupu. Platí totiž závislosť, že čím je bicyklista bližšie k miestu zrážky, tým bude skôr viditeľný a ako sa bude vzdďaľovať od miesta zrážky, tak pravdepodobnosť že bude viditeľný bude klesať, pretože naňho bude dopadať menej svetla.

Poznamenal, že za podmienok zníženej viditeľnosti a neosvetleného bicyklistu bez reflexných prvkov nemá vplyv na technickú príčinu dopravnej nehody, či sa bicyklista pohyboval pri pravom alebo ľavom okraji a to preto, že pri oboch variantoch platí, že v okamihu kedy vodič mohol rozpoznať bicyklistu už dopravnej nehode zabrániť nemohol. V prípade, ak by k dopravnej nehode došlo za dňa, potom by sa jednalo o iný typ dopravnej nehody, pretože vodič by mal možnosť rozpoznať prichádzajúceho bicyklistu. Počas predmetného nehodového deja bicyklista tým, že nebol osvetlený a nemal reflexné prvky, významným spôsobom znižoval vodičovi rozpoznať skutočnosť, že je potrebné dať prednosť v jazde, resp. zabraňovať dopravnej nehode. Bicyklista teda svojou nesprávnou technikou jazdy (jazda bez reflexných prvkov a bez aktívneho osvetlenia), významným spôsobom znižoval vodičovi rozpoznať, že uskutočňuje vjazd na komunikáciu po ktorej sa pohybovalo vozidlo Škoda. Pri znížených podmienkach vplyvom iba tmy nemôže nastať taká dopravná situácia, aby vodič nevidel bicyklistu alebo iného účastníka cestnej premávky, ak by sa tento pohyboval správnou technikou jazdy, čiže osvetlený, prípadne by mal reflexný odev.

Ohľadom ustálenia vzdialenosti, na ktorú bol cyklista prvý krát viditeľný dodal, že účelom vyšetrovacieho pokusu zo dňa 15.09.2020 bolo zistenie vzdialenosti, kedy bol bicyklista prvý krát viditeľný. V zápisnici o vyšetrovacom pokuse sa uvádza: „V oboch verziách po prvý krát pozorovateľný pre vodiča mohol byť na značke č. 2“. Z uvedeného vyplýva, že výsledkom vyšetrovacieho pokusu je zistenie, že bicyklista bol prvý krát viditeľný, a to v oboch variantoch v bode č. 2. Nestotožnil sa s tým, že by neboli schopní určiť, kedy bol bicyklista prvý krát rozpoznaťelný. Zotrval na stanovisku, že je veľmi dôležité aby vzájomná vzdialenosť, kedy je bicyklista prvý krát rozpoznaťelný, bola vyhodnotená z takých vzájomných pozícií vozidla a bicykla ktoré počas nehodového deja nastali. Túto podmienku však nespĺňa meranie ÚSI Brna (str. 21, tabuľka č. 2 znaleckého posudku ÚSI Brno) a práve dôsledkom tohto

nedostatku je skutočnosť, že v tejto tabuľke sa nachádzajú údaje o vzdialenosti pre pozície 1,2,3,4 pričom pre bod 1 bola zistená vzdialenosť 27,3 metrov, pre bod 2 vzdialenosť 76,7 metrov, pre bod 3 vzdialenosť 48,5 metrov a pre bod štyri 69,7 metrov. Bod 1-4 sú body kde podľa tabuľky 2 plynulo klesá vzdialenosť od stopy č. 1 z hodnoty 8,9 až na nulovú vzdialenosť.

Ďalšia oblasť, ktorú znalec porovnával vo vzťahu k posudku ÚSI Brno bola vzájomná poloha vozidla a bicykla v okamihu zrážky. Posudok ÚSI Brno konštatuje, že pozdĺžne osi vozidla a bicykla zdieľajú uhol cca 190 stupňov. Súčasne uvádza, že s ohľadom na neznalosť presnej okamžitej polohy cyklistu na bicykli, nie je možné jeho následný pohyb dokazovať počítačovou simuláciou. Z uvedeným tvrdením sa rovnako nestotožnil a to preto, lebo znalci ÚSI Brno použili určitú vzájomnú polohu vozidla a bicykla v okamihu zrážky (str. 748 vyšetrovacieho spisu). Pri takejto polohe keby sa bicykel de facto pohybuje priamo oproti vozidlu, nie je možné vysvetliť charakter poškodenia vozidla, ale taktiež ani komplexné poranenie bicyklistu. Poukázal na stranu 39 posudku ÚSI Žilina a citáciu z posudku z odboru zdravotníctvo, z ktorého vyplýva, že cyklista mal mať okrem iného pohmoždenie hrudníka vľavo. Toto poranenie však nekorešponduje s polohou bicykla a vozidla s ktorou uvažuje ÚSI Brno.

Ohľadom statických a dynamických dohľadových pomerov konštatoval, že môže dôjsť k odlišnostiam, lebo statická dohľadová vzdialenosť je zameraná za podmienky že vozidlo a bicyklista stoja. Tieto podmienky však nenastali počas nehodového deja a počas nehodového deja sa obaja účastníci pohybovali. Pri jazde vozidla však dochádza k efektu, kedy sa vozidlo mierne predkláňa a svetlá tak nesvietia neustále do rovnakej vzdialenosti, ale dochádza dochádza k zväčšovaniu osvetlenej vzdialenosti pred vozidlom, a to v závislosti od nerovnosti vozovky. Aby sa tento efekt zohľadnil, používa sa redukcia zistenej statickej dohľadovej vzdialenosti +-20 percent. S ohľadom na tento poznatok považuje za správne vykonať redukciu o -20 percent a tým je naplnená podmienka, že nemohli nastať horšie podmienky pre vodiča ako pri aplikácii tejto redukcie.

Vyslovené závery znalca boli následne porovnané s posudkom ÚSI Brno, pričom sporné body týkajúce sa dohľadových pomerov a viditeľnosť poškodeného pre obvineného v priebehu dopravnej nehody boli vyhodnocované z Tabuľky č. 2 posudku ÚSI (č.l. 21). Je potrebné prisvedčiť znalcovi ÚSI Žilina, že znalci ÚSI Brno nezohľadňovali skutočnú vzájomnú polohu vozidla a poškodeného počas nehodového deja. Ako to vyplýva z posudku, znalci určili polohu 1,2,3,4 bicyklistu a následne hodnotili vzdialenosť, na ktorú možno z vozidla rozpoznať bicyklistu, ktorý sa nachádza v polohe 1,2,3,4. Vyhodnotenie dohľadovej vzdialenosti znalcami ÚSI Brno nevychádza správne, nakoľko takáto vzájomná poloha vozidla a bicykla v čase dopravnej nehody nenastala. V tomto sa stotožňujem preto so závermi, podrobne prezentovanými na č.l. 2 v odbornom stanovisku XXXXX zo dňa 18.8.2023.

Vlastným porovnaním a vyhodnotením oboch posudkov som dospel k právnomu záveru, že z predmetnej Tabuľky č. 2 vyplývajú určité nezrovnalosti. Je zrejmé, že pri posúdení záleží na tom, či je určená správna vzájomná poloha vozidla a bicyklistu. Je nepopierateľné, že ako sa bude cyklista približovať k vozidlu alebo vzdďaľovať, tak sa bude meniť aj pozadie viditeľnosti. Keď sa cyklista približuje k vozidlu, tak pozadie (za bicyklistom) bude iné ako keď sa bude vzdďaľovať. Je preto

dôležité, aby boli obaja vo vzájomne korešpondujúcej polohe, čo z posudku ÚSI Brno ale nevyplýva.

Ak berieme do úvahy Bod stopy 1 v polohe č. 4 (podľa tabuľky 2 ÚSI-Brno), ktorá je 0,0 metrov od stopy č. 1 (bicyklista je na stope 1), potom vozidlo je vo vzdialenosti 69,7m a viditeľnosti 69,7 metrov od stopy 1. V porovnaní s polohou č. 3 (kedy bol bicyklista 4,3 m od stopy 1) dochádza ku skráteniu vzdialenosti na vzdialenosť 48,5 m. Ako sa bicyklista vzdďaľuje od miesta zrážky, mal by byť logicky viditeľný na kratšiu vzdialenosť a to z dôvodu, že sa vzdďaľuje od zdroja osvetlenia (koridoru vozidla). V stĺpci označenom ako „Celková vzdialenosť“ vidno správny pokles medzi polohou č. 4 a 3 (bicykel išiel viac do neosvetlenej oblasti – „tmy“), avšak medzi polohami č. 3 a č. 2 je rozpor, ktorý jasne spočíva v tom, že bicyklista išiel viac do neosvetlenej oblasti a aj napriek tomu má zvýšenú viditeľnosť (nárast z 48,5 m na 76,7 m). Ďalší pokles z polohy č. 2 smerom k polohe č. 1 opäť dochádza k poklesu, čo už možno vyhodnotiť ako správne. Z uvedeného teda vyplývajú rozpory v nameraných údajov ÚSI-Brno.

Ďalej ÚSI Brno počíta s alternatívou, že poškodený išiel priamo proti vozidlu. Telo by tak muselo prísť do kontaktu v celom rozsahu s vozidlom. Napriek tomu v posudku z odboru Zdravotníctvo bolo zistené zranenie na ľavej časti hrude, to znamená, že náraz v rovnobežnej polohe je v nekorešpondencii so zraneniami.

Naproti tomu možno konštatovať, že závery posudku ÚSI Žilina sú náležite odôvodnené a podložené obsahovo aj nálezom. Posudok zároveň prihliadol ku všetkým skutočnostiam významným pre objektívne posúdenie veci, pričom modeloval a počítal s viacerými alternatívami nehodového deja (na rozdiel od ÚSI Brno). Jeho závery nie sú ani v rozpore s výsledkom skúmania a odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia. Z vyššie uvedených dôvodov preto považujem posudok ÚSI Žilina za najviac presvedčivý a ako dôkaz zásadný, svedčiaci v prospech obvineného a vyvracajúci „listinný dôkaz“ vypracovaný ÚSI Brnom.

Čo sa týka výpovedí poškodeného, aj tie mali vplyv na konečné rozhodnutie, keďže sa v priebehu vyšetrovania menili. Odhliadnuc od skutočnosti, že pri prvotnej výpovedi (13.3.2019) poškodený nevedel uviesť nič konkrétne a vo výpovedi zo dňa 22.5.2019 si už na okolnosti nehody čiastočne spomenul, nebol dôvod ho spochybňovať pre následky na zdravotnom stave. Rozpory vznikli až oproti výsluchu uskutočnenom po vznesení obvinenia (15.3.2024), kedy poškodený s istotou vypovedal, že sa na križovatke s ulicou Slančickou pozrel doprava a keďže nešlo žiadne auto, išiel ďalej. Potom do neho narazilo vozidlo, no čo si už nepamätá. Túto verziu o presvedčení sa pozretím vpravo zopakoval aj v rámci položených otázok. To však nekorešponduje s jeho predchádzajúcim výsluchom (22.5.2019), kedy uviedol, že si nevybavuje ani na samotný príchod ku križovatke (č.l. 27 spisu). Aj na záver tohto predošlého výsluchu zdôraznil, že „si spomenul na všetky udalosti v živote, až na čas dopravnej nehody a jazdu od brány rodinného domu smerom k obecnému úradu“. S prihliadnutím na to bola výpoveď poškodeného po vznesení obvinenia v tejto časti tvrdenia posúdená ako účelová a nehodoverná. Jedná sa pritom o podstatný časový úsek, ktorý je kritický z pohľadu posúdenia jazdy poškodeného. Týmto je zároveň oslabené jeho tvrdenie, ktorým nepripustil inú alternatívu techniky jazdy (po chodníku, resp. v ľavej časti vozovky), aj keď tento možno predpokladať na

základe výsluchu svedka XXXXX („silueta vyšla dosť blízko spoza áut“). Rovnako je spochybnené aj vyhlásenie poškodeného, že v živote nejazdil po chodníku, čo bolo zase vyvrátené výpoveďou svedka XXXXX.

Nie je preto vylúčené, že poškodený vykonal jazdu aj po inej časti ulice. Naopak, na túto možnosť bolo potrebné prihliadnuť ako jednu z pravdepodobných verzií. Táto úvaha ďalej súvisí aj so skutočnosťou, že poškodený požil pred jazdou alkoholické nápoje. Koncentrácia etylalkoholu 1.81g/kg, promile u poškodeného značí, že pravdepodobnosť nehody je pri tak vysokom požití alkoholu (teda pri množstve nad 1,5 promile) niekoľko násobne vyššia ako u triezveho vodiča. Podľa výpočtov BECEP je pritom už pri 0,5 promile u vodiča pravdepodobnosť dopravnej nehody o 100 % vyššia ako u vodiča, ktorý nepil. Pri 0,8 promile je pravdepodobnosť vyššia až o 400 % (zdroj <https://becep.sk/archiv/aktivity?id=283&name=den-zodpovednosti-na-slovenskych-cestach&csrt=18265461827382809074> a <https://www.minv.sk/?tlacove-spravy&sprava=policia-pivovarnici-a-ministerstvo-dopravy-varuju-pred-alkoholom-za-volantom-pocas-velkonocneho-obdobia>).

Vplyv alkoholu má v príčinnej súvislosti vplyv aj na vnímanie skutočností, ktoré sa týkajú priestorovej orientácie a rýchlosti. V tejto súvislosti učená výpoveď poškodeného, ktorý trval na tom, že išiel pomaly, nekorešponduje ani so závermi ním predloženého znaleckého posudku ÚSI Brno, ktorý vypočítal a stanovil, že jeho rýchlosť sa pohybovala v rozpätí 14 – 18 km/h. Subjektívne vnímanie poškodeného je preto v podanej výpovedi opäť nepresvedčivé. Rovnako sa to týka aj výpovede, že v čase, kedy nasadol na bicykel, bolo podľa jeho názoru vidno. Dňa 15.9.2018 však západ slnka nastal o 18.47 hod. (timeanddate.com – zdroj rovnaký ako ÚSI Brno), súmrak končil o 19.19 hod. (do úvahy neboli vzaté teoretické súmraky astronomické ani námorné) a oproti času dopravnej nehody (19.50 hod.) toto tvrdenie absolútne nezodpovedá realite. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva otázka, ako si poškodený mohol podrobne pamätať to, že pri vjazde na križovatku spomalil a isto sa presvedčil, či nejde vozidlo z pravej strany, keď nevedel opísať preukázané základné udalosti. Rovnako je nepochopiteľné, prečo sa poškodený nepresvedčil, či nejde aj akékoľvek iné vozidlo zľava najmä, ak podľa miestnych pomerov a z dôvodu neoznačenej križovatky mohol predpokladať, že tadiaľ môže (zvykne) prechádzať. Mať prednosť v jazde automaticky neznamená nevykonať opatrenia na zabránenie vzniku nehody a dbať na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Otázne je tiež, či poškodený pri vedení bicykla vôbec (rukou) ukázal smer odbočenia. K tomu sa spontánne nevyjadril ani v jednom výsluchu, pričom túto udalosť si zrejme pamätať mal, najmä ak si dodatočne spomenul na moment vchádzania do križovatky.

Aj ďalšie tvrdenie poškodeného, že bicykel mal namontované reflexné prvky na kolesách sa nezhoduje so zabezpečenou fotodokumentáciou po nehode. Všetky tieto nezrovnalosti vo výpovedi poškodeného tvoria vo svojom súhrne nepresvedčivé podanie udalosti, ktoré mal vnímať pod vplyvom alkoholu. Výsluchy poškodeného tak, ako boli ním formulované, majú snahu priliepiť si svoju pozíciu v konaní.

Na druhej strane, pri vyhodnocovaní spôsobu jazdy obvineného možno dospieť k záveru, že tento venoval pozornosť dopravnej situácii na vozovke primerane prostrediu a situácii. To vyplýva nielen z výsluchu svedkyne XXXXX (s obmedzeným prihliadnutím na jej príbuzenský pomer), ale aj výsluchu svedka XXXXX, ktorý videl obvineného spomaliť pred kultúrnym domom a dostatočne

reagovať na prebiehajúce deti. Vzhľadom na minimálnu vzdialenosť medzi miestom spomalenia a miestom zrážky, nebol dôvod predpokladať, že svoju obozretnosť neskôr oslabil. Vystáva skôr otázka, prečo by sa obvinený ďalej nevenoval vedeniu vozidla, keď v obci už predtým spomalil na základe prekážky. Je tiež ťažko uveriteľné, prečo by obvinený pri svojej pomalej jazde nevidel poškodeného na vzdialenosť od 27,3 metrov do 76,7 metrov (podľa ÚSI Brno) a nereagoval na to, keď bez problémov videl stretávacími svetlami pohybujúce sa deti taktiež bez reflexných prvkov.

V prospech obvineného svedčí aj tá skutočnosť, že svojou jazdou neprekročil povolenú rýchlosť, nebol pod vplyvom alkoholických nápojov a po náraze bezprostredne vozidlo zastavil.

Ohľadom výslovne právneho hodnotenia viny či nevinu obvineného, či jeho trestnoprávnej zodpovednosti považujem za potrebné uviesť, že orgány činné v trestnom konaní sú v každej trestnej veci vo všeobecnosti povinné postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné prijať spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby sa už v rámci prípravného konania dostatočne objasnili vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu pre ktorý bolo vznesené obvinenie a existuje spoľahlivý záver, že tento skutok spáchal obvinený. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť nielen k podaniu obžaloby, ale ani k prípadnému odsudzujúcemu rozsudku.

Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obvineného, resp. bude oslabený dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba pôvodne za podmienok podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí meritórne rozhodnutie vyznieť v prospech obvineného. Zásada prezumpcie nevinu sa musí prejavovať v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“, ktorá po novele Tr. poriadku, účinné od 15.3.2024 prináleží už aj orgánom činným v trestnom konaní. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí taký istý význam ako dokázaná nevina.

V totožnom rozsahu bolo prihliadnuté aj v danej veci. Celkovo vzaté, po vykonanom dokazovaní sa nedá s istotou vylúčiť pôvodná verzia skutkového deja objektivizovaná posudkom ÚSI Žilina, že poškodený jazdil po chodníku, resp. v ľavej časti ulice a vytvoril obvinenému náhlu prekážku. Posudok ÚSI Brno skutočne obsahuje rozporné merania, ktoré nesúhlasia s dynamickým pohybom vozidla. Možno konštatovať, že dokonca verzia jazdy poškodeného (cyklistu) prezentovaná ÚSI Žilina sa javí ako pravdepodobnejšia a logicky aj reálnejšia. V každom prípade vznikla pochybnosť, ktorá má vplyv na dôvodnosť podania obžaloby.

V čom sa však posudky ÚSI Žilina aj ÚSI Brno bezpochyby zhodujú je to, že príčinou dopravnej nehody bola technika jazdy poškodeného, ktorý sa pohyboval za zníženej viditeľnosti neosvetlený, či bez dobre viditeľných reflexných prvkov. Som toho názoru, že toto konštatovanie tvorí ďalší nosný dôvod, pre ktorý bolo nutné trestné stíhanie zastaviť. Úvahy o jedinej zodpovednosti poškodeného za kolíziu situáciu sú ešte umocnené ďalšou významnou skutočnosťou, ktorou je zistenie alkoholu v jeho krvi. Nemožno sa spoliehať na to, že poškodený vedel pri takej vysokej koncentrácii zodpovedne vyhodnocovať situáciu na ceste, ak navyše nemal nielenže pasívne prvky osvetlenia, ale ani aktívne. Jeho reakčný čas bol skreslený a je vôbec pochybné, či bol schopný sa v priebehu vchádzania do križovatky nejako rozhodovať o spôsobe vyhnutia. Úvahy znalcov ÚSI Brno pri odpovedi na otázku č. 5 preto považujem za nepodložené a doslova špekulatívne. Rovnako sa to týka aj výslovných domnienok v odpovedi na otázku č. 2 súvisiacich s reakciou poškodeného na prichádzajúce vozidlo a jeho snahe vyhnúť sa zrážke zatočením vľavo mimo koridor jazdy vozidla.

V procesnom štádiu po vznesení obvinenia sa nakoniec nepodarilo bez pochybností potvrdiť všeobecné závery znaleckého posudku ÚSI Brno, ktorý považoval techniku jazdy obvineného za jedinou príčinou vzniku nehody. Pre úplne vysvetlenie, aj v prípade, ak by bolo možné hypoteticky predpokladať, že skutok sa mohol stať tak ako to ÚSI Brno prezentuje (teda na základe listinného nepriameho dôkazu), nemožno vylúčiť aj iný priebeh skutkového deja, čo orgány činné v trestnom konaní musia vyhodnotiť v prospech obvineného, keďže posudok ÚSI Žilina neobsahuje žiadne také pochybenie, ktoré by zakladalo jeho nepoužiteľnosť alebo nezákonnosť. Tu podotýkam, že hodnotenie posudkov a právne úvahy súvisiace so zodpovednosťou osoby po objektívnej a subjektívnej stránke prináležia iba orgánom činným v trestnom konaní a nie znalcom.

Z vykonaného dokazovania teda nevyplývalo, aby obvinený XXXXX na úseku dopravy porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z ustanovení § 4 ods. 1 písm. c), § 20 ods. 2 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke v znení neskorších predpisov tak, ako to bolo prezentované pri vznesení obvinenia. Miera zavinenia dopravnej nehody naopak spočívala výlučne na strane samotného poškodeného. Vzhľadom k tomu, že konanie obvineného nenaplnilo znaky trestného činu a nebol zistený ani dôvod postúpiť vec ako priestupok, bolo potrebné rozhodnúť o zastavení trestného stíhania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 215 ods.1 písm. b) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté práva poškodeného na náhradu škody, ktorú si môže uplatniť v občianskom súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Tomáš Richter
prokurátor